

**Rector Academiae Rostochiensis, Johannes Cothmann ... Ad Exequias Quas ...
Samueli Bohlio, Theologiae apud nos Professori vigilantissimo paratas cupit
Moestißimus hospes Omnium ordinum cives Academicos ... invitat ...**

Rostochi[i]: Kilius, 1639

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn745845533>

Druck Freier Zugang

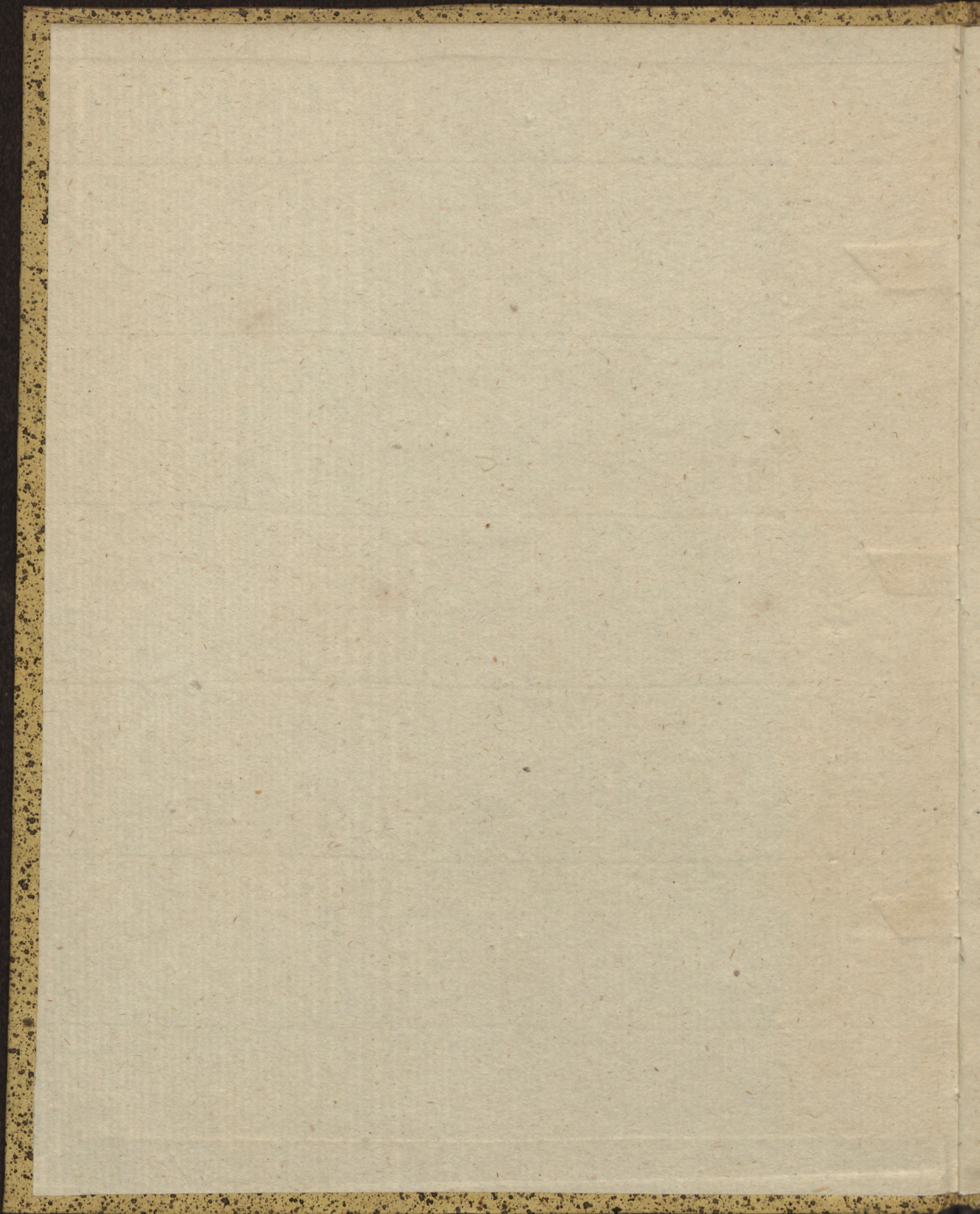

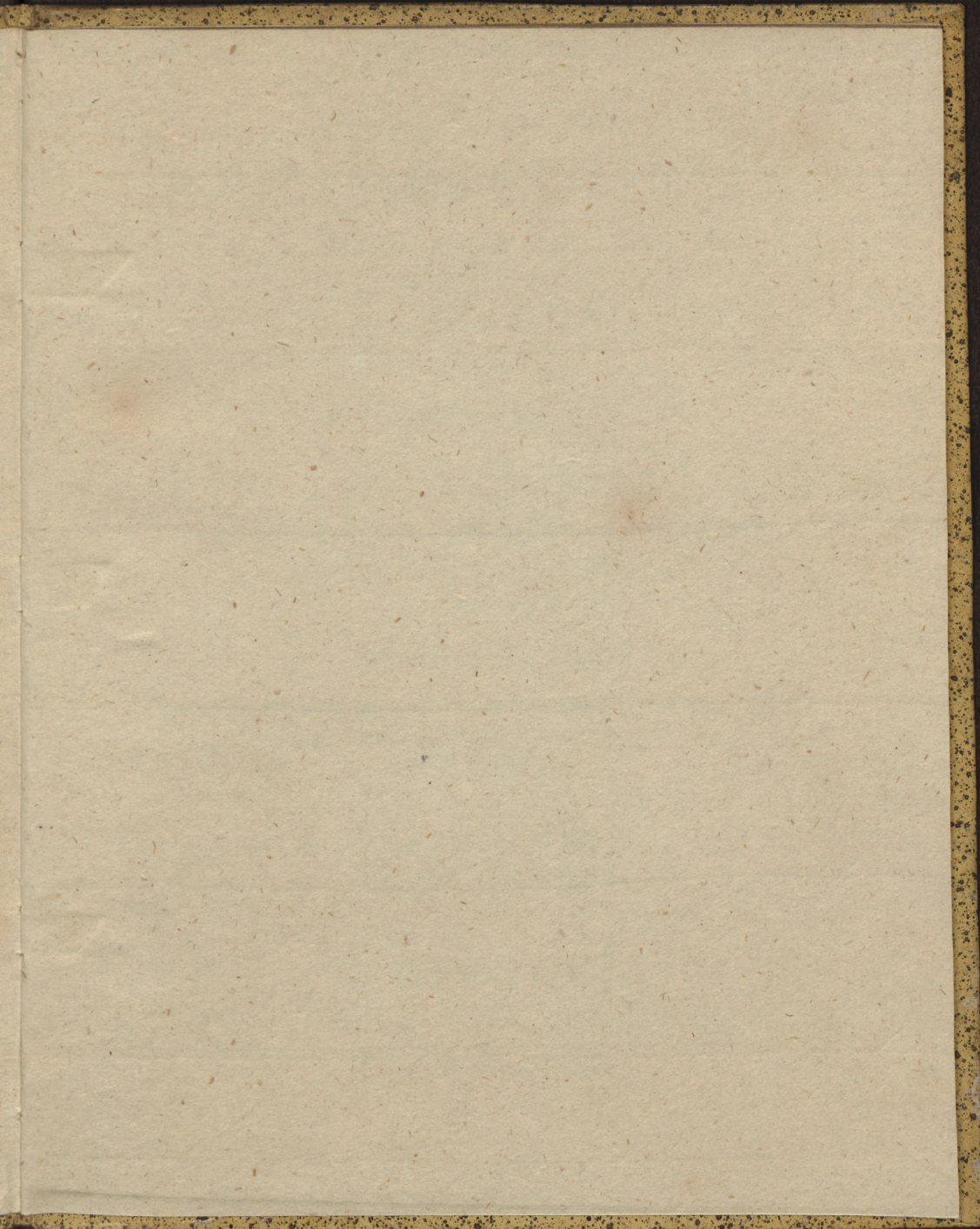
Cothmann, J.,

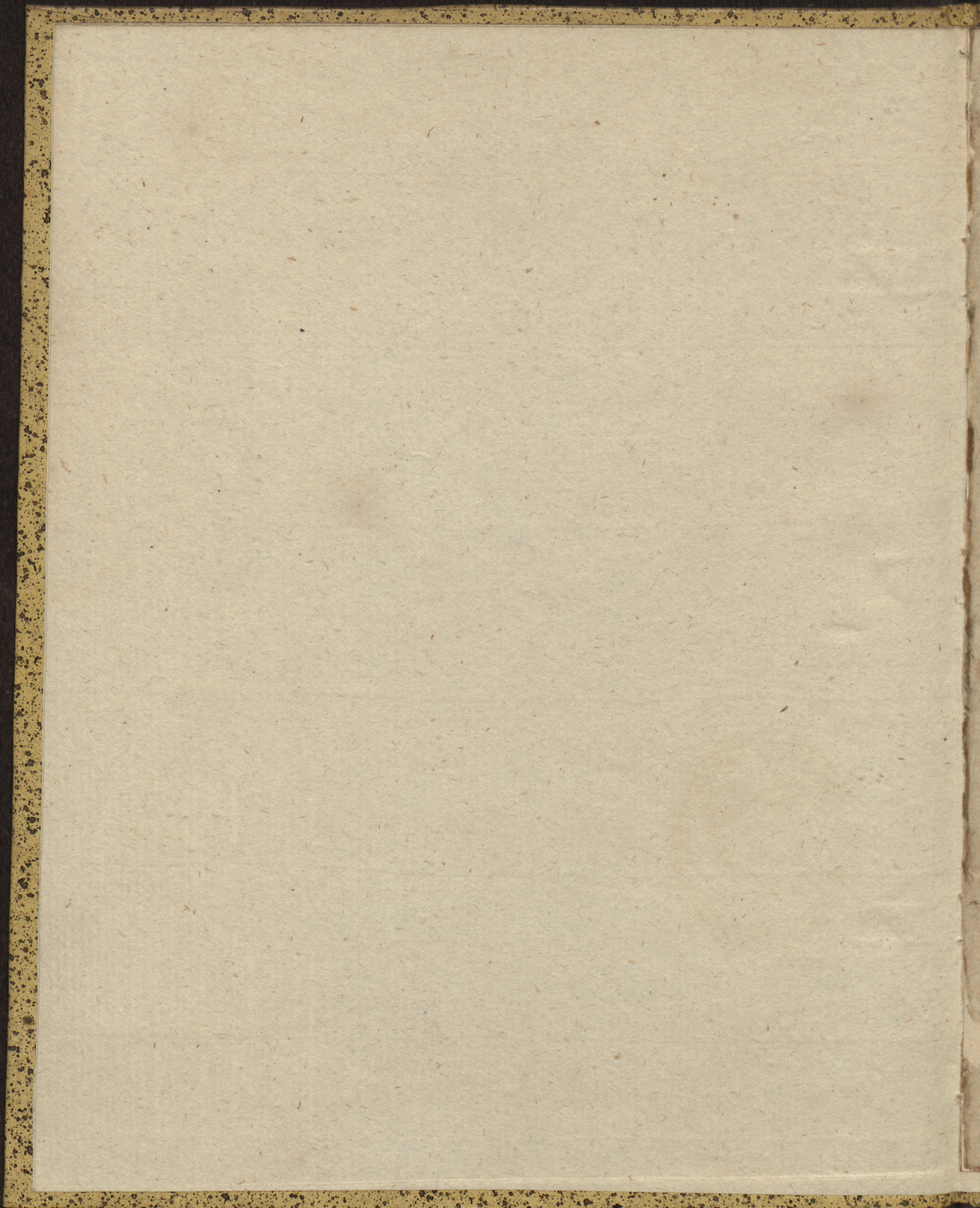
in S. Bohl.

R. 1639.

42.

RECTOR

Academia Rostochiensis,

JOHANNES COTHMAN,

S. S. Theologiae Doctor &
Professor.

AD EXEQUIAS

Quas

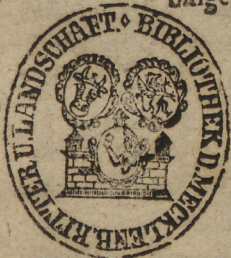
Viro Reverendo & Clarissimo

Dn. M: SAMUELI

BOHLIO, Theologiae apud
nos Professore vigilantissimo
paratas cupit,

Mæstissimus hospes

Omnium ordinum cives Academicos, ea qua par est
diligentia invitat, & ut frequentes compareant,
sedulo hortatur...

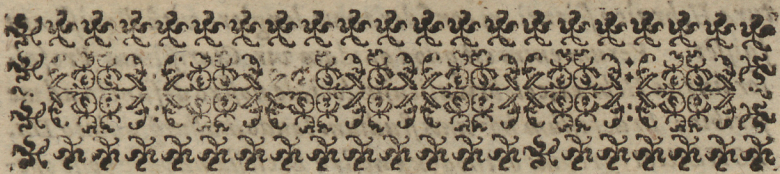

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M DC XXXIX.

RECTOR
Academiae Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN,
S.S. Theologiae Doctor
& Professor.

Sapientissimus Seneca inter suas, quas habes memoria imprimendas illustres sententias, & hanc, hoc imprimis tempore consideratione dignissimam, proponit in Epistolis, hisce verbis: Quotidie morimur, quotidie enim demitur aliqua pars vitae, & tunc quoque, cum crescimus, vita decrescit. Infantiam amisimus, deinde pueritiam, deinde adolescentiam: usque ad hesternum quicquid transit temporis perit. Hunc ipsum quem agimus diem cum morte dividimus. Non opus est, dicti hujus Seneca aliunde, quam vis quotidiana, conquiramus exempla inopinatum presentis funeris, Viri Reverendi & Clarissimi Dn. M. SAMUELIS BOHLII, S.S. Theologiae professoris vigilantissimi exemplum, axiomatis hujus viri Sapientis veritatem abunde satis comprobat. Amiserat ille infantiam, pueritiam, deinde adolescentiam, ac tandem Vir factus inopinanter diem cum morte divisit, isto quidem tempore quando per aetatem & vires corporis vegetas, ut ipse de se saepe predicabat, quod coram auctori, diutius vivere potuisset. Imo si singularem, multo labore ac vigiliis sibi acquisitam, literaturam

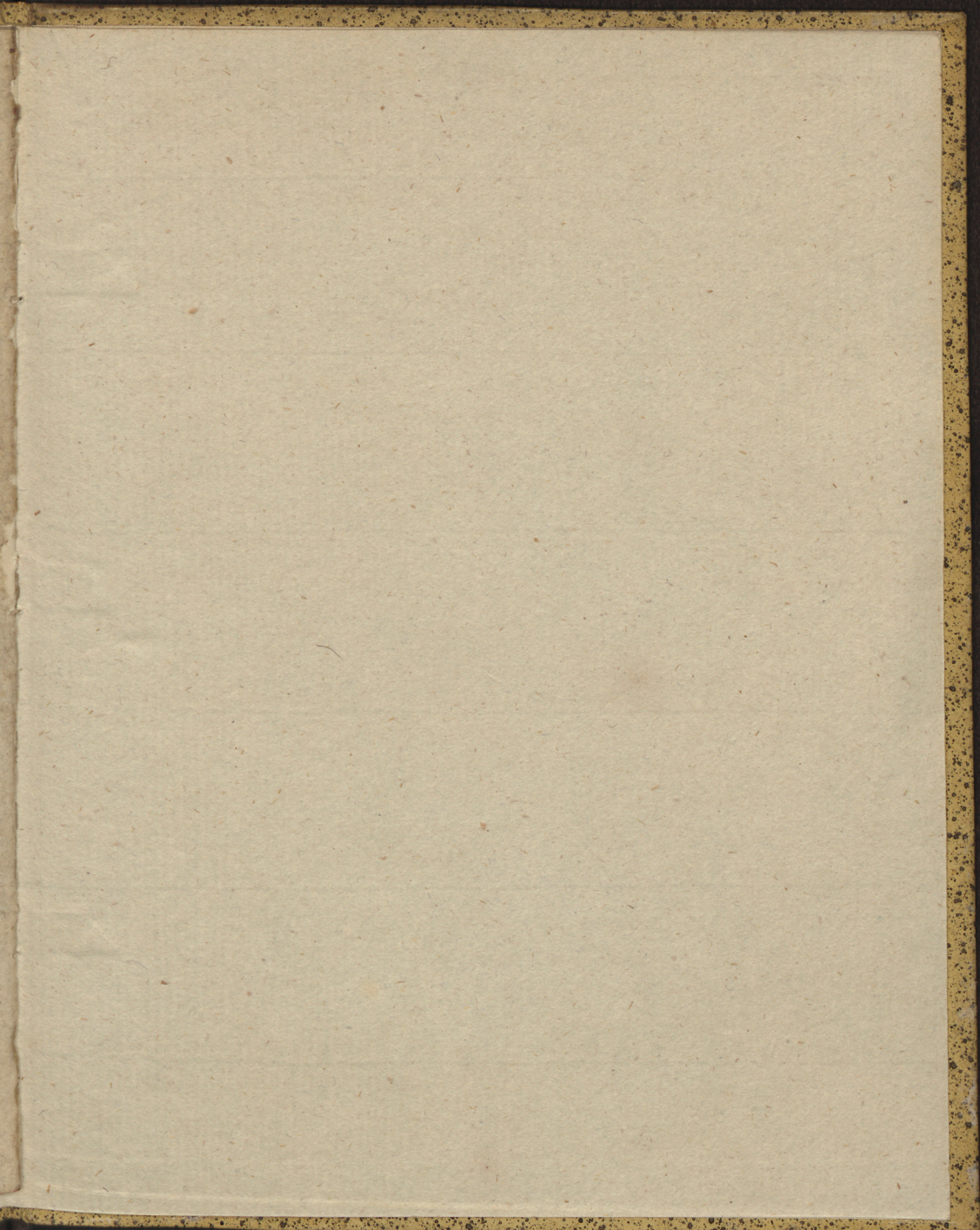
*ura Hebraica scientiam consideramus, longiore vita dignissimus
fuisse. Verum enim est quod quidam vir Clarissimus Profes-
sor lingua Hebraea, celebris alicujus loci, de nostro defuncto ad me
scribit: In defessum hominis studium laudo, nullusq. dubito Dn.
BOHLIUM egregias orthodoxae nostrae Ecclesiae navare posse ope-
ras, quia fontes Hebraeos ita imbibit, ut cuius palmam facere
possit ambiguam. Hac ille. Quando verò inopinatum ac planè
in expectatum, viri hujus Clarissimi exactius consideramus obi-
tam, merito cum Apostolico dicimus: quam inscrutabilia sunt
judicia Dei, & impervestigabiles viae eius. Ecce ille moritur,
cujus unica delectatio fuit Dei verbum, quod diurna; imo & no-
cturna cura sedulo pervolvitur. Vivunt alij, terrae filij, fruges
consumere nati. Qui tempus studiis impendendum, otio & cra-
pula, & nescio quibus rebus transigunt, parum vel nihil conside-
rantes finem, cur in Academias à dulcissimis parentibus, aut fi-
delissimis tutoribus missi sint. Cum ergò studiorum amantes
mori, eorundem verò osiores vivere, ac in deliciis suis luxuriare
videmus, non oportet nos has Dei vias scrupulosè rimari, sed in
ipsius voluntate simpliciter nobis acquiescendum erit; utpote
scientes vias Dei non esse sicut nostras. Ut autem more solito vi-
tam nostri patris defuncti à natiuitate exordiamur, illum Anno
1611. hoc ipso, quo vita extremum diem confecit, mense Majo,
natum accepimus Gryphenberga, quae est civitas pomerania ul-
terioris, patre viro Prudentissimo ac Doctissimo Dn. PAULO
BOHLEN, Senatore & Advocato loci istius Spectatissimo;
Matre verò ANNA FRIEDBORNIA, Matriona honestissima.
Hi patris defuncti nostri parentes, postquam hunc suum filium, Chri-
sto per Baptismum inseri curarunt, deinceps eundem pietati à
reneris assuefecerunt, & adultiorem factum fidei suorum prae-
ceptorum cum privatim, tum publicè, institutioni commiserunt. Et
postquam in Schola patria prima studiorum elementa feliciter
locasset, solliciti parentes studia filij bene capta, promoveri cogi-*

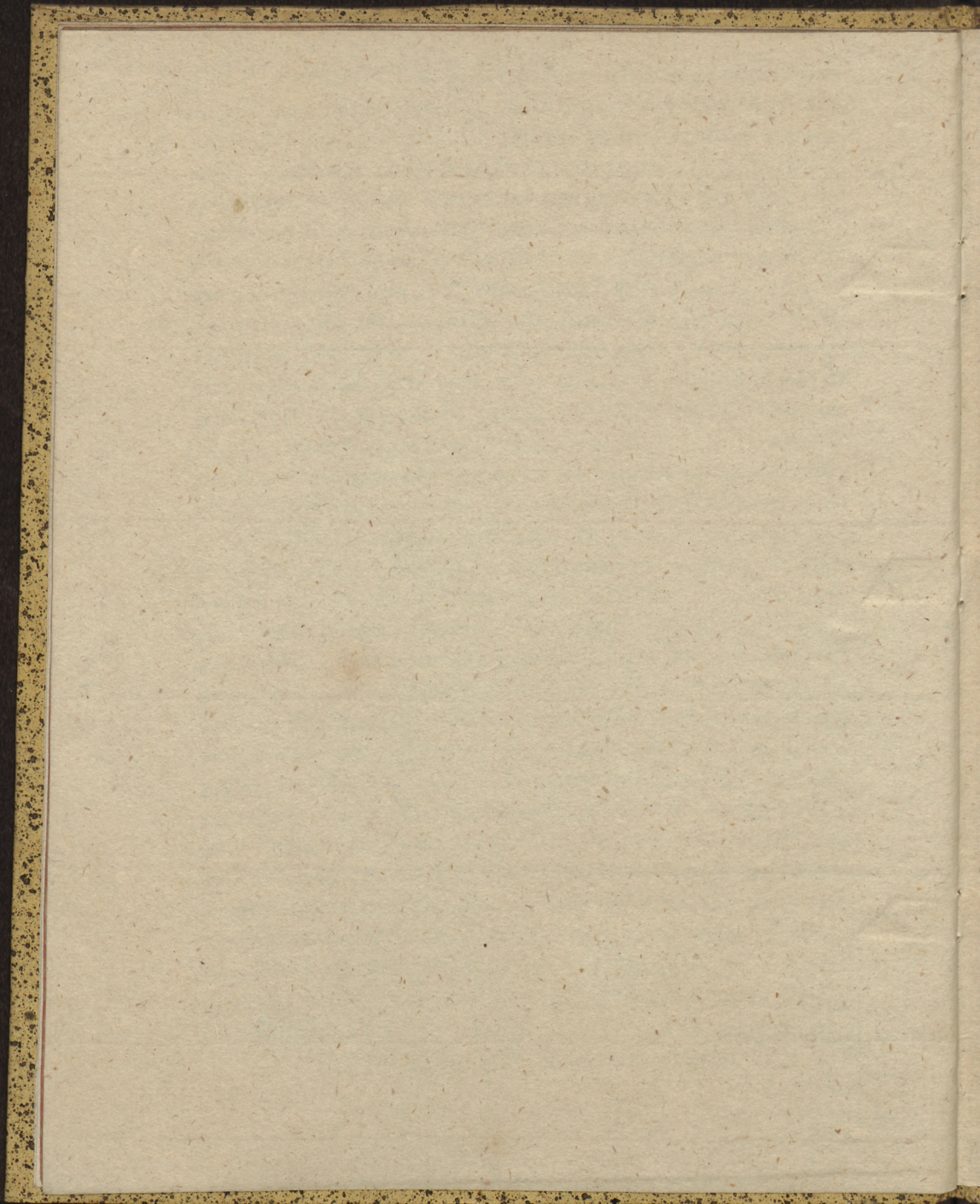
erant; Proinde eundem ad scholam minorē Gryphiswaldensē,
& inde Stralsundensē ablegarunt. Cum verò ingenij felicitate,
ac indefesso studio & labore pie defunctus noster, illos studiosius
fecisset progressus, ut altioribus aptus satis videretur Anno post
Christum natū 1620. ad Academiam celeberrimā Wittebergen-
sē ablegatus fuit, ibidemq; per integrum triennium commo-
rans, strenuè literis incubuit, post Regiomontum concessit Anno
1622. Quem se ibidē triennium gesserit, litera testimoniales typis
exscripta testantur. Nos ne hic aliqua vel addere, vel demere
videamur, verba Magnifici Rectoris, & Senatus Academiae re-
petimus: Potestate ipsi facta privatim tum legendi, tum dispu-
tandi: ea ita fuit usus Uti & Academiae nostrae magno Or-
namento & studiosae Juventuti insigni emolumento
fuerit, & sibi immortale apud nos nomen Compararit,
Nam & ante promotionem collegia tum Caldaico Syriaci tum
Grammaticum & practicum, tum Arabicum in quo passionem
Dominicam explicuit: tum aliud grammaticum, in quo Gram-
maticam Hebraeam suapte Marte summa diligentia methodicè
conscriptam proposuit: Et post promotionem Propheticum,
tum super Esaiam Oratorium: in quo & verum Vetus sensum,
tradidit & in certas eum orationes sive conciones tribuit, ad
quarum imitationem Sex quoq; Orationes Hebraica, ipso Ego-
diōntij & Moderatore, approbantibus eas prius Dominus Theo-
logis, à Studiosis stylo Prophetico publicitus fuerunt habita: tum
super Malachiam Grammaticum: In quo praecepta Grammatica
Hebraica, ante promotionem dictata accuratè revidit, clariusq;
rara dexteritate explicuit: tum Rabbinicum disputatorium
privato publicum super Daniele, ex Rabbi Joseph Fachide:
tum Aramicum sive Caldaico-Syriacum super Esaiam & Epistolā
ad Romanos: Unde ipso itidem direttore, Orationes Caldaica &
Syriaca aliquot habita, à linguarum Orientalium studiosis publi-
cè in anglotheat. Majori fuerunt: Ad haec tres disputationes su-
per

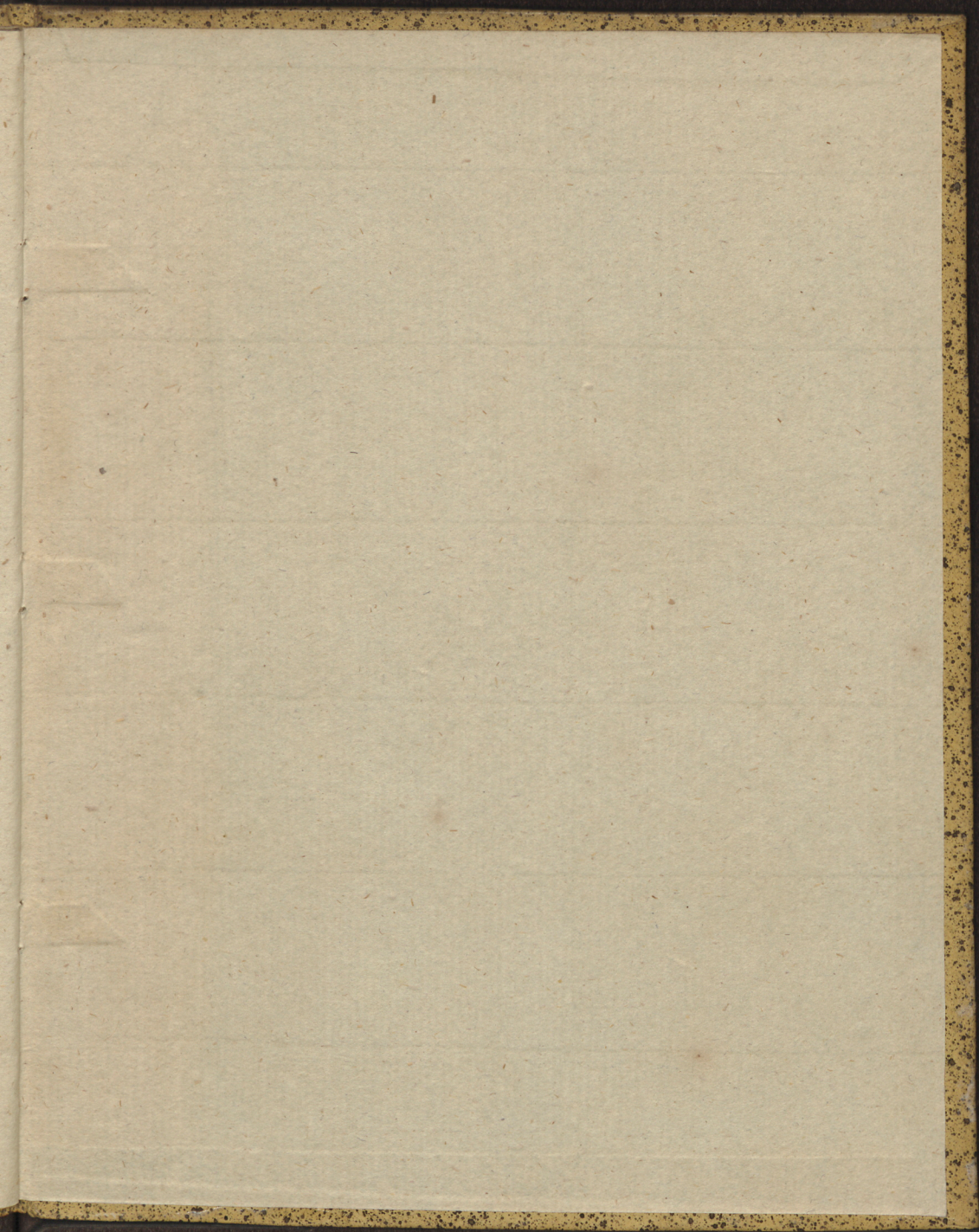
per Esaiam anti-Rabbinicas, Consensu Dñi. Theologorum publi-
cè habuit, easdem volente Domino, alibi Continuaturus. Ut ita
praeceptorum Grammaticorum in linguis supra dictis γῶσιν cum
ipsa πρᾶξι & usu, magno cum opera pretio & in credibili Can-
didatorum linguarum Orientalium utilitate semper conjungens,
hoc verissimum elogium à nobis nunc reportet: Linguas O-
rientales supra nominatas haecenus in Academia Re-
giomontana inde à prima ejus fundatione nunquam
floruisse magis, quam vivente in ea ac florente M. SA-
MUELE BOHL. Ceterum ita vixit, ut in conversatione
sua nemini fuerit gravis, non nimis multis ijsq̃ doctis & bonis
duntaxat familiaris: DEO juxta monitum Apostoli vixit εὐσε-
βῶς, sibi σωφρονῶς, proximo δικαίως καὶ πρὸς οὐροδομῶν: breviter
ita vixit, ut eruditioni & studiis pietatis, ac linguarum, vita
moresq̃ responderent. Unae non studiosorum modo amo-
rem: sed & Patrum Academia nostrae benevolentiam favorēq̃
sibi singularem conciliavit: dignissimus sane qui magnorum
Academiarum Germania Mæcenatum opera ad functionem
aliquam Academicam optimam promoveatur, ut utilissimos suos
labores ac vigilias, sicut cœpit, in gloriam divini Numinis, Eccle-
siarum salutem, Studiose juventutis salutare incrementum cō-
tinuare possit. Hæcenus verba Academia Regiomontanae. Dis-
cedens verò Regiomonto 1635. Invitatus à Rev. & Clariss. Viro
Dn. JACOBO FABRICIO, S. S. Theolog. D. & generali pomerania
orientalis Superintendente, ut apud se tanquam filius, ali-
quantisper commoraretur, quod & per integrum annum factum
est. Sæptimo ad nos Anno 1636. 1. Aug. venit. & Studium lin-
guæ sanctæ auditoribus commendavit. Quomodo verò deinceps
se se gesserit chartæ hujus angustia non capit. Notum vero
ia est illis, qui illum docentem audiverunt Cumq̃, Amplissimo ac
Prudentissimo Reipubl. hujus Senatui ipsius diligentia, & in lin-
gua Hebræa singularis scientia innoresceret, locum vacantem,

Reverendi & Clariss. Dn. STEPHANICLOTZII, S. S. Th. D.
& quondam S.S. Theol. Professoris hujus Acad. dignissimi, ami-
ci & popularis nostri dilecti, nunc verò generalis Superinten-
dentis Holsatia gravissimi, assignavit, Spartam verò quam na-
ctus est diligentia, & assiduo ac concatenato quasi labore, ita or-
navit, ut in semetipsum, ac propriam valetudinem injuriis quo-
dammodo videri posset. Hinc perpetuo illo, & nunquam ferme
interrupto labore confectus, non diu licuit muneri assignato prae-
esse. Officium enim quod prateriti anni 4. Junij aggressus est.
10. Maji Anni currentis, die videlicet veneris post tertiam po-
meridianam deposuit Annos natus 28. Non diu quidem cum
morbo conflictatus fuit. Nam praterito die solis corporis infir-
mitatem primum sentire cepit, qua incrementum paulatim su-
mens paucisq; nostrum elapso die Luna lecto affixit, & 10.
Maji dicta hora pomeridiana, finem vitae intulit. Nec mirum
corpus alias robustum, ita subito prosterni, viribus ejusdem labo-
ribus fractis. Referentibus enim discipulis illius Herculeos susti-
nuit labores, proponendo Grammaticam Hebraeam quinquies,
Chaldaeam bis, Syriacam semel, additis textibus & aucto-
ribus instituto suo inservientibus. Unde effectum est, ut disci-
pulorum quidam, illos in linguis hisce fecerint progressus, ut pu-
blicè perorantes & disputantes auditi sint. Librum Psalmorū
piè defunctum nostrum, ut & Jobum, aliosq; libros ex fontibus
interpretatum fuisse relatum audivimus. Exeritium quoq;
habendarum concionum institutum fuisse non unum, testantur
illi qui exercitiis illis interfuerunt. Et non semel piè defunctus
noster publicè concionando, multorum cum applausu, auditus
fuit. Disputationes quoq; varias de diversis materiis publicas,
tum & privatas habuit. Et ut multa paucis complectar, uno
verbo laboriosissimus homo fuit. Et si Deo ita visum fuisset,
crescente etate & judicio Reverendum & Clarissimum
hunc Virum Dn. M. SAMUELEM BOHLIUM, con-
serva-

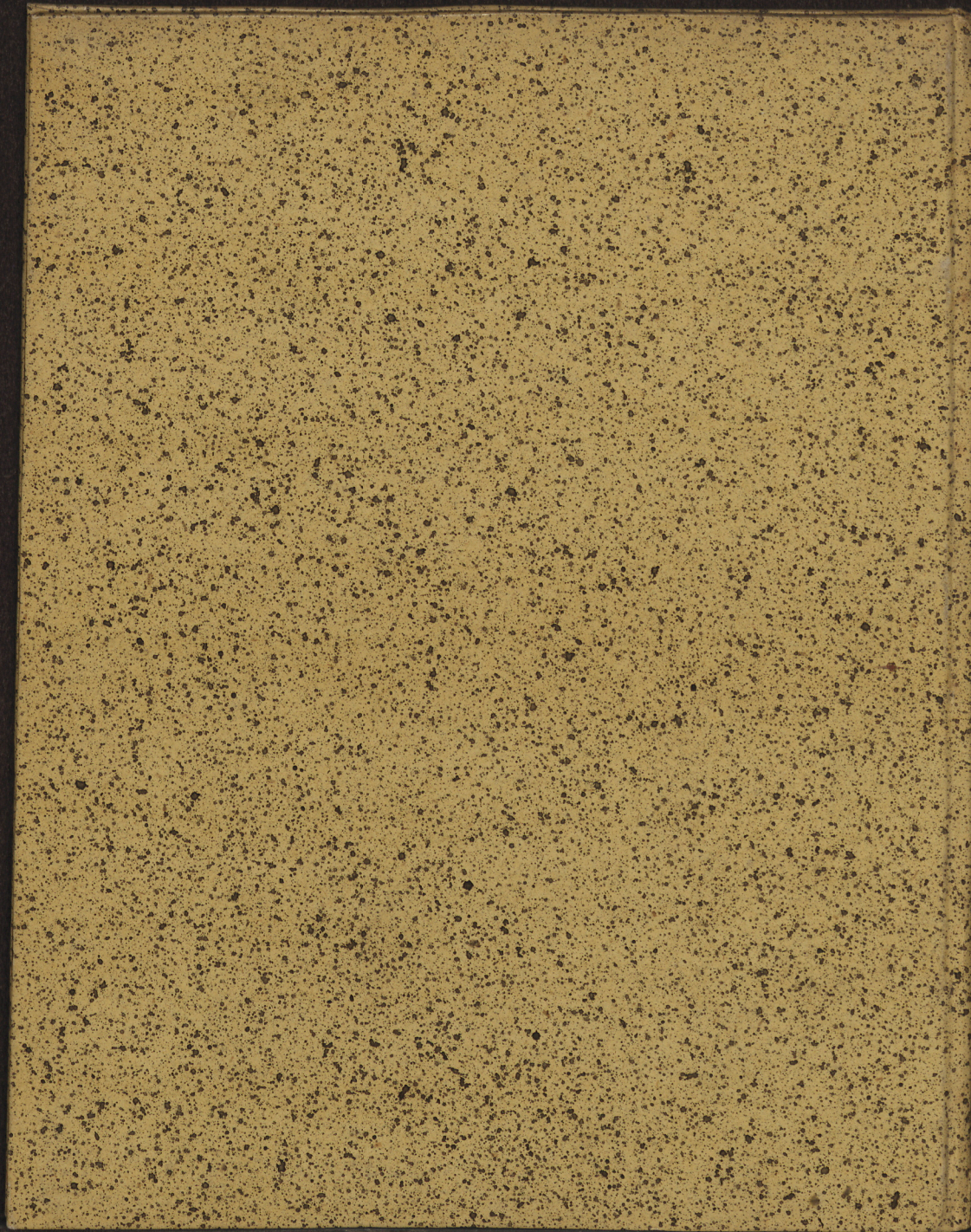
servare, omnino mihi orthodoxia illum nostra insignem fore pro-
pugnatorem promississem. Quia vero divina providentia rem-
aliter disposuit, oportet nos in Dei voluntate humiliter acquies-
cere. Ceterum corporis infirmitatem sentiens, sese corpore &
sanguine Christi, duas ante obitum, & felicem ex hac vita abi-
tum horas pavit, animumq. suum ad moriendum intrepidum,
astantibus viris ac mulieribus declaravit, seseq. ex mundo hoc
inmundo exire dixit, & Christo cōjungi petijt. Vates, ut refertur
sua mortis fuit; eriduo enim antè quam lecto affigeretur dixis-
se dicitur, sibi in somno visum apparuisse, & se Stralsundium e-
vocatum esse, ut super hac verba: homo de muliere natus
brevi vivit tempore, & plenus est laborum & ærumna-
rum: Concionem haberet. Et astantibus dixisse perhibetur
paulò antè mortem: post horam tertiam auditam, mundo exibo,
& ad cœlestia commigrabo. Quae alia de piè defuncto nostro di-
ci possent charta angustia excludit. Nos Cives Academici, mo-
riendum nobis esse singulis horis, imò momentis considerabimus,
quod n. piè defuncto nostro præter omnem expectationem acci-
dis, & nobis opinione citius contingere posse, exëplo hoc discamus,
capiamus ergò occasione hujus funeris id, quod nobis suo tempore
exusu fiet. Interim Deus consolationis, adsit ijs omnibus, qui in-
opinato & planissimè in expectato defuncti nostri obitu, mero-
rem conceperunt. Quem ut & nos cives Academici quantum
possimus leniamus, frequentiori comitatu funeris, viri hujus
clarissimi deductionem hora media prima hodie in aede Maria-
na, à Reverendo & Clariss. Viro Dn. D. JOHANNE QUISTOR-
FIO, collega & amico nostro dilecto, piè defuncti nostri hospite in-
stituendam exornemus. Simulq. Illustrissimum nostram princi-
pem, Dominum nostrum clementissimum, Academiam, & urbem
hanc, Deo propitio supplicibus precibus commendemus. Et nos-
met ipsos ad beatam ex hac vita emigrationem, quando DEO
summo imperatori, vita & mortis Domino placet, præparemus.
P. P. sub sigillo Rectoratus 13. Maij, 1639.

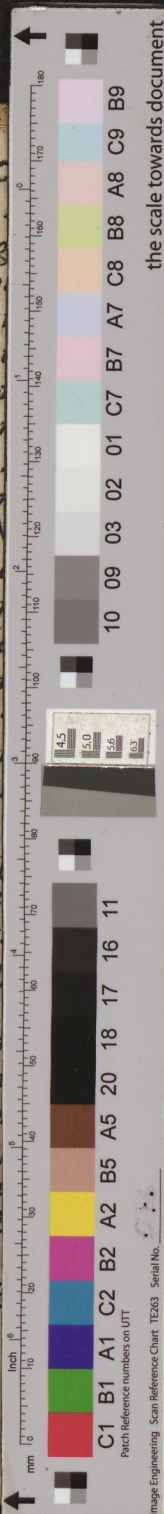

Universitäts
Bibliothek
Rostock

http://purl.uni-rostock.de/rostdok/ppn745845533/phys_0016

DFG

Reverendi & Clariss. Dn. STEPHANIC
& quondam SS. Theol. Professoris huius
ci & popularis nostri dilecti, nunc verò g
denti Holsatia gravissimi, assignavit, Sp
tus est diligentia, & assiduo ac concatena
navit, ut in semetipsum, ac propriam vale
dammodo videri posset. Hinc perpetuo illo
interrupto labore confectus, non diu licuit
esse. Officium enim quod prateriti anni
10. Maji Anni currentis, die videlicet ve
meridianam deposuit Annos natus 28. T
morbo conflictatus fuit. Nam praterito
mitatem primum sentire cepit, quae increm
mens paucis diebus nostrum elapso die Luna b
Maji dicta hora pomeridiana, finem vira
corpus alias robustum, ita subito prosterni,
ribus fractis. Referentibus enim discipulis
nuit labores, proponendo Grammaticam
Chaldaeam bis, Syriacam semel, additis
ribus instituto suo inservientibus. Unde e
pulorum quidam, illos in linguis hisce fecer
blice perorantes & disputantes auditi sint
piè defunctum nostrum, ut & Jobum, alio
interpretatum fuisse relatum audivimus.
habendarum concionum institutum fuisse r
illi qui exercitiis illis interfuerunt. Et non
noster publicè concionando, multorum cum
fuit. Disputationes quoq; varias de diver
tum & privatas habuit. Et ut multa pauci
verbo laboriosissimus homo fuit. Et si 2
crescente etate & judicio Reverendum
hunc Virum Dn. M. SAMUELEM I

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart: T263 Serial No.

Patch Reference numbers on UTT